

[Vagn Bro.]

gået for vidt. Dette vil vi nu få lejlighed til at drøfte i et udvalg — jeg vil dog straks sige: ikke et udvalg som det, forslagsstillerne møder med. Jeg må bl. a. gøre det klart, at når der i slutningen af forslaget til folketingsbeslutning står:

„herunder en vurdering af betimeligheden af kartotekernes fortsatte førelse“, ønsker vi ikke at drøfte dette i noget udvalg. Kartoteker betragter vi, som jeg allerede har sagt, som en selvfølge i ethvert selvstændigt land.

De enkelte ting, de oplysninger, som jeg ikke mener vi behøver at drøfte her, vil vi kunne drøfte i et almindeligt udvalg, som vel bliver en følge af dette forslag. Men jeg ønsker at slå fast, at vor stilling på dette område er, at hvad der sker, sker på den til enhver tid siddende regerings ansvar. Jeg vil gerne føje til, at politiets efterretningstjeneste jo er vedtaget her i folketinget som et led i retsplejeloven under rigspolicechefen, altså under justitsministeriet. Jeg vil da også gerne sige, at mig bekendt er lederen heraf en særdeles påpasselig, men også hensynsfuld tjenestemand under rigspolicechefen, og jeg synes, at på dette ømtålige område må vi her i det høje ting være forsigtige med det evige skyderi på en lovtro tjenestemand, som i visse tilfælde selv må foretage en fortolkning; og jeg synes, det skal siges ved denne sags behandling, at det kan være et vanskeligt spørgsmål, og det er ikke den og den tjenestemand, man skal angribe. Er der nogen at angribe, må man vende sig til regeringen.

Jeg vil foruden angrebet på konstitutionen have lov til at nævne sådanne ting som smugleri og spionage, som jo meget ofte er stærkt sammenknyttede forbrydelser. Det må dog være således, at et land må have en fortegnelse, ikke alene over de personer, som i ind- eller udland er dømt for sådanne lovovertrædelser; men også over dem, der ikke er det endnu, men om hvilke man med et juridisk udtryk kan sige, at de er „med føje sigtet“ for et sådant forhold. Går man derudover, må vi tilråde stor varsomhed, ikke mindst på områder, hvor man, som jeg så et eksempel på, bygger på afstamningen. Man må meget nøje undersøge, om en søn, der har haft en

uheldig fader, skal lide for dette. Det er et af de områder, hvor jeg meget vel kan forstå at man ved registreringen siger: ja, vi går ud fra familieenheden! Det er et problem, som jeg også gerne vil have lejlighed til at drøfte i udvalget. Med mit kendskab til den højtærede justitsminister er jeg ikke i tvivl om, at han vil finde, at her kan vi ikke tale om, at fædrenes synder eo ipso bør nedarves på børnene. Her må der virkelig ske en meget varsom undersøgelse; vi kan ikke have det således, at borgere, som i øvrigt er lovlydige, kommer til at hæfte for f. eks. afstamning.

Det kan dog være rimeligt at tilføje, at i mange tilfælde, hvor der er tvivl, dér må det — og det vil jeg gerne sige så stærkt, som jeg kan, på mit partis vegne til det høje ting — at dér må det være regeringens ansvar. Her vil jeg føje til: hvis regeringen ønsker — og det kunne jeg i og for sig godt tænke mig — at nedsætte et udvalg, skal vi sige på højesteretsdommerstade eller på juridisk professorstade, så skulle dette udvalg efter min mening ikke være en appelinstans for efterretningstjenesten, men det skulle være et prøvende organ, som i tvivlsspørgsmål kunne udtale sig til ministeriet; så har vi intet at indvende derimod. Jeg føjer til: dette behøver vi her i det høje ting ikke at blande os i; det må, da det hele foregår på regeringens ansvar, være regeringen, der bestemmer dette.

Jeg hørte den højtærede justitsminister tale om et 4 mands udvalg, en slags parlamentarisk udvalg. Ja, nu skal jeg jo ikke på dette tidlige stadium sige aldrig, men jeg er ærlig talt tilbøjelig til at tro, at det parti, jeg tilhører, ikke ønsker at tiltræde et sådant forslag. I hvert fald mener vi ikke, at det vil være rimeligt at sammenblande administration med lovgivningsmagt. Vi kan her ved forskellige lejligheder sige, hvilke retningslinjer vi ønsker, men i øvrigt må det efter min mening være ministeriet med al den sagkundskab, det selv kan skaffe sig — jeg havde nær sagt både af moralsk og videnskabelig art — der har ansvaret.

Jeg har hørt, at man i denne forbindelse har talt om ombudsmanden. Jeg sætter ombudsmandsinstitutionen meget højt, men jeg må ærlig talt sige, at dette forslag finder jeg meget uheldigt. Ombudsmanden er fol-